

- 3) naar han uden saadan Tilladelse tager Ophold i Udlandet;
- 4) naar han i 3 Aar ikke har høvet den, uden senere at kunne bevise lovlig Forhindreng, og
- 5) naar han dømmes til Strafarbejde, eller til ringere Straf paa Grund af en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Naar Pension eller Understøttelse har henstaaet uhævet i et helt Aar eller længer, hjemfalder det uhævede Beløb til den Fond, hvoraf den er tilstaaet.

§ 7.

De, der fremmes til en højere militær Stilling, og hvis Berettigelse til Pension som Følge heraf vil være at bestemme efter den almindelige Pensionslov for Embedsmænd, beholde Ret til ved deres Afstedigelse at faae Pensionen bestemt saaledes, at den ikke bliver mindre end den, som efter nærværende Lov kunde have tilkommet dem med Hensyn til deres tilbagelagte Tjenestetid saavel i deres tidligere som i deres senere Stilling, og den Tjenestegrad, hvoraf de ved Forfremmelsen vare i Besiddelse. Forskjellen mellem bemeldte Pension og den, der tilkommer dem efter den almindelige Pensionslov, tillægges dem da af den ved Lov af 9de April 1851 om de militære Underklasses Pensionering og om Invalidforsørgelse oprettede almindelige Fond.

Fremdeles blive de, der ifølge en Statsmyndigheds Foranstaltning overgaa fra den militære Tjeneste til en civil Bestilling, at betragte som afgaaede fra hin Tjeneste med den dem efter § 4 for tilbagelagt Tjenestetid tilkommende Pension. Disse, saavel som de efter nærværende Lov pensionerede Militære, der senere ansættes i Statstjenesten i en civil eller militær Bestilling, ere, naar de paa Grund af Alder, Svagelighed eller anden utilregnelig Marsag igjen afstediges enten uden Pension eller uden en saa stor Pension, som kunde have tilkommet dem for den tidligere militære Tjeneste, eller som de tilforn oppebave, berettigede til at nyde den samme Pension, der helt eller forholdsvis bliver at udrede af den ovennævnte almindelige Fond.

2det Kapitel.

Invalidforsørgelse.

§ 8.

Invalid er den, der ved Udførelsen af sine militære Tjenesteplichter har faaet en Legemsbeskadigelse eller Svagbed, der for bestandig eller for en Tid gjør ham udgytlig til egentlig Krigstjeneste eller anden militær Tjeneste, og derhos tilintetgjør eller i en væsentlig Grad svækker hans Evne til at sørge for sit og sin Familjes Underhold.

§ 9.

Invaliden har selv efter en nok saa kort Tjenestetid Krav paa Statens særlige Forsørg, naar han ikke er formuende. Den, der uden at henhøre til de i § 2 nævnte Personer eller uden at være til Tjeneste i en af de nævnte Stillinger, beordres til Forretninger i militært Diemed, hvorfor han ikke kan undslaa sig, f. Ex. Standsarbejde, Vgtskjørsel og deslige, har, naar han derved bliver Invalid, lige Krav, dog uden det i § 13 a nævnte Beløb. Har Invaliden paadraget sig Legemsbeskadigelsen eller Svagbeden i Krig, har han i forøget Grad Krav paa Statens særdeles Forsørg.